

“यथाकाशस्वितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय॥” सर्वत्रगामो, [न] पुं, (सर्वत्र गच्छतीति। गम + णिनिः।) वायुः। इति शब्दचन्द्रिका॥ सर्वदिग्देशकाले गमनकर्त्तरि, त्रि॥

सर्वथा, व्य, (सर्वेषु प्रकारेषु। सर्व + “प्रकार-वचने षाल्।” ५।३।२३। इति षाल्।) सर्वप्रकारम्। इति व्याकरणम्॥ (यथा, मनुः। २।१५।

“उदितेऽनुदिते चैव समयाधु चिते तथा। सर्वथा वर्तते यच्च इतीयं वैदिकी श्रुतिः॥” प्रतिज्ञा। भृशम्। हेतुः। इति शब्दरत्नावली॥ सर्वदमनः, पुं, (सर्वान् दमयतीति। दम + ल्युः।) भरतराजः। स तु शकुन्तलापुत्रः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अस्य नामनिवृत्तिर्यथा महाभारते। १।७४।५-७।

“षड्वर्ष एव बालः स कृत्वात्रयमपदं प्रति। सिंहान् व्याघ्रान् वराहान् महिषान् गवांस्तथा॥

बबन्ध हृत्वे बलवानात्रयस्य समीपतः। भारोऽहन् दमयञ्चैव क्रीडञ्च परिधावति॥ ततोऽस्य नाम चक्रुस्ते कर्त्वात्रयमनिवासिनः। अस्त्वयं सर्वदमनः सर्वान् हि दमयत्यसौ॥ स सर्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत॥” सर्वदमनकर्त्तरि, त्रि। इति व्याकरणम्॥ सर्वदर्शी, [न] पुं, (सर्वं पश्यतीति। दृश + णिनिः।) बुधः। इति शब्दरत्नावली॥ सकलदर्शनकर्त्तरि, त्रि॥ (यथा, रामायणे। २।१०६।६।

“सर्वज्ञः सर्वदर्शी च बुद्धिमांसासि राघव॥” सर्वदा, व्य, (सर्व + “सर्वैकान्यकियत्तदः काले दा।” ५।३।१५। इति दा।) सर्वस्मिन् काले इत्यमरः। ३।४।२२॥ (यथा, नरसिंहपुराणे। १२।५६।

“तत्त्वात्पद्मे देवेश भक्तिं मे देहि सर्वदा। यदि तृष्टो ममाद्य त्वमन्धदेकं हृणोम्यहम्॥” सर्वदुःखघ्नः, पुं, (सर्वेषां दुःखानां घ्नो यत्र।) मोक्षः। इति हेमचन्द्रः॥ सकलपीडनाशञ्च सर्वदेवमुखः, पुं, (सर्वेषां देवानां मुखं यत्र।) अग्निः। इति जटाधरः॥

सर्वद्राड्, [च] त्रि, सर्वस्य पूजकः। सर्वान् चति इत्यर्थे क्तिप्रत्ययेन निष्पन्नः। इति व्याकरणम्॥ सर्वधारौ, [न] पुं, (सर्वं धरतीति। धृ + णिनिः।) कालचक्रस्य हाविश्वर्षणः। इति केचित्॥ (यथा, बृहत्संहितायाम्। ८।२७।

“त्वाद्दे युगे सर्वजिदाद्य उन्नतः संवत्सरोऽन्यः खलु सर्वधारौ। तस्मात् विरोधी विद्वतः स्वरच। शस्ती हितौयोऽत्र भवाय शेषाः॥” सर्वधारके, त्रि॥)

सर्वधुरावहः, पुं, (सर्वा धारौ धूवति। सर्व-धुरा। ऋक्पूर्वित्त्वः। वहतीति। वह + प्रच्।

सर्वधुराया वहः।) सकलभारवाहकः। रथलाङ्गलादीनां भारवाहकगवादिः। इत्यमरः॥ सर्वधुरीणः, पुं, (सर्वधुरां वहतीति। “खः सर्वधुरात्।” ४।४।७८। इति खः।) सकलभारवाहकः। रथलाङ्गलादीनां भारवाहकगवादिः। इत्यमरः। २।८।६६॥

सर्वन्दमः, पुं, (सर्वं दमयतीति। दम + प्रच्।) हितौयायां अलुक्। भरतराजः। स तु शकुन्तलापुत्रः। इति हेमचन्द्रः॥

सर्वपा, स्त्री, (सर्वं पातीति। पा + कः। टाप्।) बलिराजपत्नी। इति केचित्॥ सर्वरक्षणकर्त्तरि सर्वपानकर्त्तरि च त्रि॥

सर्वपूर्णत्वः, स्त्री, (सर्वैर्द्रव्यैः पूर्णत्वम्।) सभारः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

सर्वप्रियः, त्रि, सर्वेषां जानानां प्रियः। सकलजनवक्त्रभः॥ सर्वस्य शिवस्य प्रियः। सर्व. प्रियो यस्येति वा। शिवभक्तः॥

सर्वभक्षा, स्त्री, (सर्वान् भक्षयतीति। भक्ष + प्रच्।) कागौ। इति हेमचन्द्रः॥ सर्वभक्षणकर्त्तरि, त्रि॥ (यथा, महाभारते। १।६।१४।

“इति श्रुत्वा पुलोमाया भृगुः परममन्वुमान्। सग्रापाग्निमतिक्रुधः सर्वभक्षो भविष्यसि॥”

सर्वमङ्गला, स्त्री, (सर्वाणि मङ्गलानि अस्याः।) दुर्गा। इत्यमरः॥ अस्या व्युत्पत्तिर्यथा,— “मङ्गलं मोक्षवचनं चाशब्दो दाहवाचकः। सर्वाभ्योऽहान् या ददाति सा एव सर्वमङ्गला॥ इत्थं सम्पदि कल्याणे मङ्गलं परिकीर्त्तितम्। तान् ददाति च या देवी सा एव सर्वमङ्गला॥” इति ब्रह्मवैवर्तं प्रकृतिखण्डे ५४ अध्यायः॥

अपि च। “सर्वमङ्गलशब्दश्च सम्पूर्णार्थवाचकः। आकारो दाहवचनस्तस्मात् सा सर्वमङ्गला॥” इति ब्रह्मवैवर्तं श्रीकृष्णजन्मखण्डे सर्वमङ्गलास्तीर्त्तं २७ अध्यायः॥ अन्यच्च। “सर्वाणि हृदयस्थानि मङ्गलानि श्रमानी च। ददाति चेष्मितान् लोके तेन सा सर्वमङ्गला॥” इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः॥

सर्वमयः, त्रि, सर्वात्मकः। सर्वशब्दात् मयट्-प्रत्ययेन निष्पन्नः॥ (यथा, माकण्डेये। १८।३३। “आध्यायन्ते च ते यन्नास्त्वदाधारा हुताशन। अतः सर्वस्य योनिस्त्वं वरुणं सर्वमयस्तथा॥”) सर्वमूल्यं, स्त्री, (सर्वस्य मूल्यम्।) कपर्दकम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

सर्वमूपकः, पुं, (सर्वान् सुष्णातीति। सुष + खुल्।) पृषोदरादित्वात् सापुः। कालः। इति हेमचन्द्रः॥

सर्वरसः, पुं, (सर्वा रसो यत्र।) घृती। पण्डितः। इति शब्दरत्नावली॥ धूनकः। इत्यमरः॥ वाद्यमाण्डम्। तत्तु बौणाभेदः। इति मेदिनी॥ लवणरसः। इति हेमचन्द्रः॥ (मधुरादिरसः। यथा, भागवते। २।६।१।

“वाचां वरुणं रसं चोदं हृन्दसां सप्त धातवः।

हृदयकव्याश्रुतात्मानां जिह्वासर्वरसस्य च॥” सर्वरसविशिष्टे, त्रि। यथा, शान्द्योयोपनिषदि। ३।१४।२। “सर्वकामः सर्वगन्धः सर्वरसः इति॥” सर्वरसोत्तमः, पुं, (सर्वरसेषु उत्तमः।) लवणरसः। इति हेमचन्द्रः॥

सर्वरात्रः, पुं, सर्वा रात्रिः। “अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुष्पाश्च रात्रिः।” ५।४।८७। इति अच्।) समस्तराजनौ। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

सर्वरी, स्त्री, सर्वरौ। रात्रिः। इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात्॥

सर्वरौकरः, पुं, (सर्वर्याः करः।) चन्द्रः। इति धरणिः॥

सर्वस्तुपरिवर्तः, पुं, (सर्वस्तूनां परिवर्त्तो यत्र।) वत्सरः। इति जटाधरः॥

सर्वस्तुफलं, स्त्री, (सर्वस्तुजातं फलम्।) सकलस्तुजातफलम्। यथा,—

“सर्वस्तुकुसुमाकीर्णं सर्वस्तुफलशोभिते। स्थिरच्छायद्रुमाकीर्णं सन्तानकवनाहते॥”

इति भविष्यपुराणे शिवरात्रिप्रतकथा॥ सर्वरक्षणकवचं, स्त्री, (सर्वरक्षणं सर्वरक्षाकरं कवचम्।) कवचविशेषः। यथा,—

“शिशोः स्वस्वयनं चक्रुस्ते ब्राह्मणपुङ्गवाः। इत्थं दत्त्वा शिशोर्गते पपाठ कवचं हिजः॥ वदामि तत्ते विप्रेन्द्र कवचं सर्वरक्षणम्। तद्वत् मायया पूर्वं ब्रह्मणे नाभिपङ्कजे॥ निद्रिते जगतां नाथे जले च जलशायिनि। भीताय स्तुतिकर्त्तं च मधुकैटभयोर्भयात्॥

योगनिद्रोवाच। दूरीभूतं कुरु भयं भयं किन्ते मयि स्थिते। स्थितायां मयि च ब्रह्मन् सुखी तिष्ठ जगत्पते॥ श्रीहरिः पातु ते वक्रं मस्तकं मधुसूदनः। श्रीकृष्णश्चक्षुषी पातु नासिकां राधिकापतिः॥ कर्णयुग्मञ्च कण्ठश्च कपालं पातु माधवः। कपोलं पातु गोविन्दः केशाञ्च केशवः स्वयम्॥ अधरोष्ठं हृषीकेशो दन्तपङ्क्तिं गदायजः। रासेश्वरश्च रसनां तालुकं वामनो विभुः॥ वक्षः पातु मुकुन्दस्ते जडरं पातु दैत्यहा। जनार्दनः पातु नाभिं पातु विश्वेश ते हनुम्॥ नितम्बयुग्मं गुह्यञ्च पातु ते पुरुषोत्तमः। जानुयुग्मं जानकीशः पातु ते सर्वदा विभुः॥ हृदययुग्मं वृसिंहश्च पातु सर्वत्र सङ्घटे। पादयुग्मं वराहश्च पातु ते कमलोद्भव॥ ऊर्ध्वं नारायणः पातु पद्मस्तात् कामलापतिः। पातु पूर्वं च गोपालः पातु वक्रो दशस्यहा॥ वनमाली पातु याम्यां वैकुण्ठः पातु नैर्ऋते। वारुणे वासुदेवश्च पातु ते जलवासन॥ पातु ते सन्ततमजो वायव्यां दिष्टरश्महाः। उत्तरे च सदा पातु सोऽनन्तोऽनन्तकः स्वयम्॥ ऐशान्यामीश्वरः पातु सर्वत्र पातु शत्रुजित्। जले स्थले चान्तरीचे निद्रायां पातु माधवः॥॥

“शिशोः स्वस्वयनं चक्रुस्ते ब्राह्मणपुङ्गवाः। इत्थं दत्त्वा शिशोर्गते पपाठ कवचं हिजः॥ वदामि तत्ते विप्रेन्द्र कवचं सर्वरक्षणम्। तद्वत् मायया पूर्वं ब्रह्मणे नाभिपङ्कजे॥ निद्रिते जगतां नाथे जले च जलशायिनि। भीताय स्तुतिकर्त्तं च मधुकैटभयोर्भयात्॥

योगनिद्रोवाच। दूरीभूतं कुरु भयं भयं किन्ते मयि स्थिते। स्थितायां मयि च ब्रह्मन् सुखी तिष्ठ जगत्पते॥ श्रीहरिः पातु ते वक्रं मस्तकं मधुसूदनः। श्रीकृष्णश्चक्षुषी पातु नासिकां राधिकापतिः॥ कर्णयुग्मञ्च कण्ठश्च कपालं पातु माधवः। कपोलं पातु गोविन्दः केशाञ्च केशवः स्वयम्॥ अधरोष्ठं हृषीकेशो दन्तपङ्क्तिं गदायजः। रासेश्वरश्च रसनां तालुकं वामनो विभुः॥ वक्षः पातु मुकुन्दस्ते जडरं पातु दैत्यहा। जनार्दनः पातु नाभिं पातु विश्वेश ते हनुम्॥ नितम्बयुग्मं गुह्यञ्च पातु ते पुरुषोत्तमः। जानुयुग्मं जानकीशः पातु ते सर्वदा विभुः॥ हृदययुग्मं वृसिंहश्च पातु सर्वत्र सङ्घटे। पादयुग्मं वराहश्च पातु ते कमलोद्भव॥ ऊर्ध्वं नारायणः पातु पद्मस्तात् कामलापतिः। पातु पूर्वं च गोपालः पातु वक्रो दशस्यहा॥ वनमाली पातु याम्यां वैकुण्ठः पातु नैर्ऋते। वारुणे वासुदेवश्च पातु ते जलवासन॥ पातु ते सन्ततमजो वायव्यां दिष्टरश्महाः। उत्तरे च सदा पातु सोऽनन्तोऽनन्तकः स्वयम्॥ ऐशान्यामीश्वरः पातु सर्वत्र पातु शत्रुजित्। जले स्थले चान्तरीचे निद्रायां पातु माधवः॥॥